

Góða ólavsøku

HOAST harðrendur, miskunnarleysur, móti teimum, sum stóðu í vegin fyri hansara "góðu søk", hevur minnið um Ólav Haraldsson í gamla norska kongsveldinum meira enn annað birt upp undir fólksins trongd fyri samanhaldi, hvat annað tey so vóru ósamd um, og hetta valla nakrastaðni meira enn hjá okkum.

VIT føroyingar eru ungir sum fólk og tað enn meira sum tjóð, sammett við so mong onnur, men rættuliga einastandandi er tað, at vit kanska síðan eini hundrad til tveyhundrad ár eftir fall Ólavs á Stiklastøðum í 1030 hava savnast um minnið um henda stóra norska kristningarkong og ár um ár í sama anda og sama dag sett hátt-

virða ting okkara til at taka sær av verðsligu viðurskiptum tjóðarinnar.

HVUSSU tað hevði verið at havt ólavsøku hvønn dag, kunnu vit bert gita um, men ikki er ov nógv sagt, at vit væl høvdu tolað eitt sindur meira av teirri samhaldskenslu fólkið millum, sum í sjálvari sær er besti partur av hesi tjóðarhátið.

FRAMTÍÐAR óvissur hava í nýggjari tíð fyri okkum sum fólk ongantíð verið størri enn nú. Heldur ikki tørur á semju um, hvussu vit umsita verðsligt sum mentunarlígt virði og hvussu væl vit áttu at unna hvørjum øðrum javnbjóðis rætt til hesi virði.

VIÐ minkandi tilfeinginum at virka burtur og harvið vaksandi vinnuloysinum man standa hart á í føroyskum heimum, og viðvíkjandi møguleikum til at nøkta verðsliga tørv okkara dag frá degi kann

hugsast, at vit eisini fáa mentunarliga, í almennari merking.

MEN bara í almennari merking. Tí verður tað ikki í royndartíðum sum hesum ella teimum, ið verri eru, at instamentan okkara skal standa sína roynd, hava vit minni fyri neyðini ta glæstrimentan, vit so ovurfús vísa útlendingum á og enntá selja sum brent, bert teir so frægt sum fregnast eftir okkara øðrvísisleika.

TAÐ má verða í tíðum sum hesum, at vit benda vilja okkara fyri samanhaldi, at vit ikki bert geva okkum stundir at fegnast um tað, vit í mun til onnur, sum hvørki eiga land, innivist ella mat í munnin, kortini hava, og men í felags samkenslu eisini virka hesm til frama nær ella fjar.

VIÐ summarinum í hæddini og fagra ungdomi okkara við ár ella á vølli, munnu flestøll, sum tilkomin eru og eiga part í hesum innast inni halda, at tað var

stríðið vert at fáa tey so frægt undan, og tað skal vilja illa til, um tey, sum yngri eiga og hvørs útlit fyri skilagóðari menning kanska eru ivasamari enn onkuntíð, ikki gloyma kúran og ótta eitt bil ein dag sum henda.

TAÐ liggur so í øllum førum á okkum øllum at so skal vera, at vit hvør í sínum lagi gera okkum til, at henda ólavsøka varð ein hin besta - ikki tí vit brúktu so nógv fleiri pengar, enn arbeiðsleysu foreldrin við stóra barnariðlinum aftan á sær kundi, ikki tí vit kláraðu at drekka okkum so ella so langt frá vitinum ella sleingja um okkum so ella so nógv blá eygu ella knúsandi fløskur - men tí at vit hesuferð, loyst av øllum skipaðum skráum, bert vóru og góðtøku okkum sjálvi sum ein 47-48 túsundapart av tí ólavsøkan snýr seg um - føroyska felagsskapinum.

r.

Petur Martin prædikar

Dómprósturin prædikar við Ólavsøkugudstænastuna í ár.

Hóast mikla orrustu og óvissu um lagnu dómpróstsins kunnu vit nú siga fyri vist, at Petur Martin Rasmussen, dómpróstur, fer at halda Ólavsøkuprædikuna í ár. Hann hevur sjálvur váttat hetta fyri blaðnum.

Vanlig manngongd er, at nýggjastu prestur í Føroyum heldur røðu. Eru nógvir nýggir prestar, kunnu ár ganga, áðrenn tann nýggjasti sleppur fram at. Tað vit vita, hevur ikki eydnast nøkrum presti at hildið Ólavsøkuprædikuna tær ferðir. Undantøk eru próstar og bispur.

Av tí at Føroyar finga bæði egna bisp og dómpróst, tá ið Føroyar gjørdust sjálvstøðugt bispadømi á heysti 1990, varð samtykt, at Hans J. Joensen, bispur skuldi halda Ólavsøkuprædikuna í fjør - og Petur Martin Rasmussen,

dómpróstur, skuldi halda hana í ár.

Fólk ívaðust

Rumblið í seinastuni hevur gjørt, at fólk vóru eitt sindur í iva, um Føroyar yvirhøvur fóru at hava nakran dómpróst á Ólavsøku - og summir prestar vistu ikki, hvørt teir skuldu fara til Havnar at ganga skrudgongu ella sita heima við hús hesa hátíðarløtu.

Útlit eru nú til, at flestu av landsins prestum fara í kirkju á Ólavsøku kortini. Tá fáa teir nøkur góð frá Petur Martini.

Nú stendur fuglafjarðarprestur, Peter Olofson, fyrst tærni at halda Ólavsøkuprædikuna.

heri

Nú er greitt, at Petur Martin Rasmussen, dómpróstur, fer at halda Ólavsøkuprædikuna í ár.

Kunngerð Í sambandi við söluloyvi á ólavsøku 1992.

Loyvt er ikki at selja SERPENTIN SPRAYBLIKK, vørur í ílati av blikki ella glasi, COWBOYHATTAR úr plastikk- ella pappírstilfari og heldur ikki seyðarhøvd.

Fyri tær vørur, ið loyvt er at selja, verður vist tí nýggju afturlatingarlógina, lýst í kunngerðarblaði nr. 14, 4. juli 1991.

Fyri aðrar sölubúðir, ið ikki eru umfatadar av afturlatingarlógini, verður vist til tey loyvi, ið Føroya landfúti hevur útskrivað til hesar búðir.

Tórshavnar býráð áleggur øllum, ið hava kiosk ella aðra sölubúð, at hava nóg mikið av ruskiløtum, og støðugt at halda økið uttan um búðirnar ruddiligt.

Tórshavnar býráð